Історія Анжеліки Дудник – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Серце в броні»

Дудник Анжеліка Олексіївна народилася 19 січня 2005 року. Її дитинство та юність минули на Донеччині, у місті Дружківка, де до 2022 року вона жила, навчалася, будувала плани на майбутнє та мріяла про професію, яка б дозволила їй бути корисною людям.

Ще з шостого класу Анжеліка знала ким хоче стати. Поки однолітки лише замислювалися над вибором майбутньої професії, вона вже мріяла захищати громадян, допомагати тим, хто опинився у складних життєвих обставинах, та стояти на варті закону. Саме тоді в її серці зародилося бажання пов'язати своє життя зі службою в Національній поліції України.

Для Анжеліки поліцейська форма була не просто символом професії, а уособленням відповідальності, мужності, справедливості та готовності прийти на допомогу в найскладнішу хвилину.

2022 рік став переломним у житті дівчини. Повномасштабне вторгнення російської федерації змінило звичне життя мільйонів українців, зокрема й мешканців рідної для неї Донеччини. Війна принесла біль, тривогу та невизначеність, але не змогла зруйнувати мрію дівчини.

Саме у 2022 році Анжеліка зробила важливий крок до своєї мети — вступила до Донецького державного університету внутрішніх справ на спеціальність «Правоохоронна діяльність».

Роки навчання стали для неї періодом становлення, формування професійних навичок, витримки та усвідомлення відповідальності за людські долі. Вона розуміла, що обрала нелегкий шлях, особливо в умовах війни, коли професія поліцейського потребує не лише знань законодавства, а й сміливості, людяності та готовності ризикувати заради інших.

У 2025 році Анжеліка успішно завершила навчання та розпочала службу в Краматорському районному управлінні поліції Головного управління Національної поліції в Донецькій області на посаді інспектора сектору ювенальної превенції.

Її професійний шлях розпочався там, де вона виросла, — на рідній Донеччині. Анжеліка здійснювала службову діяльність на території міста Дружківка, приділяючи особливу увагу захисту прав та інтересів дітей, які через війну опинилися в небезпеці.

Одним із найважливіших напрямів її роботи стала евакуація дитячого населення з територій, що перебувають під постійною загрозою ворожих обстрілів.

Для когось евакуація — це лише організаційний процес, але для Анжеліки за кожним виїздом стоять дитячі долі, схвильовані батьки, сльози прощання з рідними домівками та надія на безпечне майбутнє.

Вона неодноразово самостійно виїжджала до населених пунктів і територій, де ведуться активні бойові дії, щоб допомогти родинам із дітьми залишити небезпечні місця. Усвідомлюючи всі ризики, Анжеліка продовжувала виконувати свій службовий обов'язок, адже розуміла: іноді саме від своєчасної допомоги залежить найдорожче — людське життя.

Особливо боляче бачити дітей, чиє дитинство проходить під звуки вибухів, які замість безтурботних ігор змушені ховатися від обстрілів та залишати рідні домівки. Саме тому кожна врятована дитина, кожна родина, яка змогла дістатися безпечного місця, стає для молодої поліцейської ще одним підтвердженням правильності обраного шляху.

Попри молодий вік, Анжеліка щодня стикається з випробуваннями, які потребують неабиякої витримки, рішучості та внутрішньої сили. Вона переконана, що справжня сила поліцейського полягає не лише у здатності протистояти небезпеці, а й у вмінні підтримати, заспокоїти та подарувати людині відчуття захищеності.

Станом на сьогодні Анжеліка продовжує нести службу та брати безпосередню участь в евакуаційних заходах на території Краматорської громади, допомагаючи дітям і їхнім родинам, виїхати до більш безпечних регіонів України.

Вона залишається вірною своїй дитячій мрії — захищати людей, бути поруч із тими, хто потребує допомоги, та робити все можливе, щоб кожна дитина мала шанс на мирне й щасливе майбутнє.

Історія Анжеліки Дудник — це історія молодої дівчини з Донеччини, яка не відмовилася від своєї мрії навіть під час війни. Це історія про сміливість, відданість професії, любов до рідного краю та щире бажання рятувати дитячі життя.

Адже для неї служба в поліції — не просто професія. Це покликання серця, відповідальність перед людьми та щоденний вибір бути там, де її допомога найбільше потрібна.